

- a privatizált bank értékpapírjai gazdasági értékének a Bizottság általi helytelen értékelése;
- az EK 87. cikk (1) bekezdésének Bizottság általi téves alkalmazása a támogatás egyik összetevőjének a megállapításával összefüggésben;

2008. július 8-án benyújtott kereset – Németországi Szövetségi Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

(T-270/08. sz. ügy)

(2008/C 247/28)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Németországi Szövetségi Köztársaság (képviselők: M. Lumma meghatalmazott, segítője: C. von Donat ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- az 1994. augusztus 5-i C(94) 1973 bizottsági határozat alapján az 1. célkitűzés alá tartozó, a Németországi Szövetségi Köztársaságban megvalósítandó Berlin (Ost) operatív programhoz (1994–1999) biztosított, az Európai Regionális Fejlesztési Alapból (ERFA) fedezett hozzájárulás csökkentéséről szóló, 2008. április 29-i C(2008) 1615 végleges bizottsági határozat megsemmisítése;
- az Európai Közösségek Bizottságának az eljárási költségek viselésére való kötelezése.

Jogalapok és fontosabb érvek

A megtámadott határozattal a Bizottság csökkentette a Németországi Szövetségi Köztársaságban található Land Berlin (Berlin Tartomány) 1. célkitűzés alá tartozó területet érintő operatív program (1994–1998) megvalósításához az EFRA-ból biztosított hozzájárulás összegét.

Keresetének alátámasztására a felperes először is arra hivatkozik, hogy a Bizottság hibásan értékelte a tényállást. A felperes különösen azt kifogásolja, hogy a Bizottság egyes vizsgálati eredményeket tévesen ítelt meg, és indokolatlanul állapította meg, hogy rendszeres közigazgatási és ellenőrzési hiányosság állt fenn.

Másodszor a felperes előadja, hogy semmiféle jogi alap nem létezik arra, hogy az 1994–1999-es programozási időszakra általánymértékű és extrapolált pénzügyi kiigazításokat alkalmazzanak, ugyanis e programozási időszakra nézve nem létezett az 1260/99/EK rendelet ⁽¹⁾ 39. cikkének megfelelő szabályozás. Ezenkívül sem a 4253/88/EGK rendelet ⁽²⁾ 24. cikkének, sem a 4253/88 rendelet 24. cikke alkalmazásának keretében végzett nettó pénzügyi kiigazításokhoz készült 1997. október 15-i bizottsági belső iránymutatások rendelkezései, sem pedig az EK 274. cikkben rögzített hatékony és eredményes pénzgazdál-

kodás elve nem nyújt megfelelően biztos jogi alapot. A felperes véleménye szerint azt sem lehet megállapítani, hogy hosszú ideje fennálló és általánosan elfogadott közigazgatási gyakorlat lett volna jelen.

A felperes ezen túlmenően azt állítja, hogy a megtámadott határozat sérti a 4253/88 rendelet 24. cikkének (2) bekezdését, mivel nem álltak fenn e rendelkezés értelmében vett szabálytalanságok. Ebben az összefüggésben azt is előadja, hogy még ha fenn is álltak volna a hozzájárulás csökkentésének a 4253/88 rendelet 24. cikkének (2) bekezdése szerinti előfeltételei, a Bizottságnak élnie kellett volna az őt megillető diszkrecionális jogkörrel, és mérlegelnie kellett volna, hogy a csökkentés arányos-e.

Másodlagosan a felperes előadja, hogy az átalány-kiigazítások aránytalanok, és hogy a Bizottság az extrapolációkat elégtelen tényállási alapokra támaszkodva alkalmazta.

Ezenfelül a felperes azt is kifogásolja, hogy a Bizottság a megtámadott határozat vonatkozásában megsértette indokolási kötelezettségét.

Végül a felperes előadja, hogy a Bizottság megsértette a partnerségi elvet, mert jóllehet pénzügyi ellenőrei több ellenőrzést is végeztek az 1994–1999-es programozási időszak alatt, egyetlen alkalommal sem tette megfontolás tárgyává, hogy rendszerhiányosságokhoz pénzügyi következményeket fűzzön.

⁽¹⁾ A strukturális alapokra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 1999. június 21-i 1260/99/EK tanácsi rendelet (HL L 161., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 14. fejezet, 1. kötet, 31. o.).

⁽²⁾ A 2052/88/EGK rendeletnek a különböző strukturális alapok tevékenységeinek egymás között, valamint az Európai Beruházási Bank és az egyéb meglévő pénzügyi eszközök műveleteivel történő összehangolása tekintetében történő végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1988. december 19-i 4253/88/EGK tanácsi rendelet (HL L 374., 1. o.).

2008. július 17-én benyújtott kereset – Communauté d'Agglomération du Douaisis kontra Bizottság

(T-279/08. sz. ügy)

(2008/C 247/29)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Communauté d'Agglomération du Douaisis (képviselő: M-Y. Benjamin ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg a 2008. április 2-i C 38/2007 bizottsági határozatot.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes az Európai Közösségek Bizottsága 2008. április 2-i C(2008) 1089 végleges határozatának megsemmisítését kér, amelyben a Bizottság a közös piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította a felperes és a Région Nord-Pas-de-Calais által az Arbel Fauvet Rail SA javára a támogatás nyújtásának időpontjában alkalmazandó közösségi referencia-kamatlábnak megfelelő évi 4,08 %-os kamattal visszafizetendő előleg formájában nyújtott állami támogatást. A Bizottság úgy vélte, hogy az Arbel Fauvet Rail SA a pénzügyi helyzetére tekintettel nem tudott volna ilyen előnyös feltételekkel pénzeszközöket szerezni a pénzügyi piacon.

A felperes által felhozott jogalapok és legfontosabb érvek hasonlóak a T-267/08. sz., Région Nord-Pas-de-Calais kontra Bizottság ügy során felhozottakkal.

2008. július 15-én benyújtott kereset – Ausztria kontra Bizottság

(T-281/08. sz. ügy)

(2008/C 247/30)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Osztrák Köztársaság (képviselő: C. Pesendorfer ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az Ausztria által a Bank Burgenland privatizációjára nyújtott C 56/2006 (korábbi NN 77/2006) állami támogatásról szóló, 2008. április 30-i C (2008) 1625 végleges bizottsági határozatot;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2008. április 30-i C (2008) 1625 végleges bizottsági határozatot kifogásolja, amelyben a Bizottság úgy döntött, hogy az Ausztria által a HYPO Bank Burgenland AG privatizációjával összefüggésben a Versicherungsgesellschaft Grazer Wechselseitige Versicherung AG és a GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH számára az EK 88. cikk (3) bekezdésének megsértésével nyújtott állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A keresetlevél indokolását illetően lásd a jogalapok összefoglalását a T-268/08. sz., Land Burgenland kontra Bizottság ügyben.

2008. július 17-én benyújtott kereset – Grazer Wechselseitige Versicherung kontra Bizottság

(T-282/08. sz. ügy)

(2008/C 247/31)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Felperes: Grazer Wechselseitige Versicherung AG (Graz, Ausztria) (képviselő: H. Wollmann ügyvéd)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság az EK 231. cikk (1) bekezdése alapján semmisítse meg teljes egészében a 2008. április 30-i C (2008) 1625 végleges bizottsági határozatot (C 56/2006, korábban NN 77/2006 – a Bank Burgenland privatizációja);
- az Elsőfokú Bíróság az eljárási szabályzat 87. cikke 2. §-a alapján az alperest kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes a 2008. április 30-i C (2008) 1625 végleges bizottsági határozatot kifogásolja, amelyben a Bizottság úgy döntött, hogy az Ausztria által a HYPO Bank Burgenland AG privatizációjával összefüggésben a Versicherungsgesellschaft Grazer Wechselseitige Versicherung AG és a GW Beteiligungserwerbs- und -verwaltungs-GmbH számára az EK 88. cikk (3) bekezdésének megsértésével nyújtott állami támogatás összeegyeztethetetlen a közös piaccal.

A felperes keresetlevelének indokolásaként mindenekelőtt azzal érvel, hogy a Bizottság az EK 87. cikk (1) bekezdését több szempontból is tévesen alkalmazta. Ezzel kapcsolatban különösen azt adja elő, hogy számos jel utal arra, hogy a privatizált bank piaci értéke az eladás időpontjában jóval a felperes által kínált vételár alatt volt, így a vételnél nem részesült előnyben.

Ezenkívül kifogásolja még, hogy az alperes tévesen alkalmazta a „private vendor test”-et. A felperes ezzel kapcsolatban előadja, hogy téves a Bizottság azon nézete, miszerint a Land Burgenland által a privatizált bank részére meghatározott kötelezettségeiért nyújtott „Ausfallhaftung”-ot (garancia) az odaítélő határozat keretében nem lett volna szabad figyelembe venni. E tekintetben a felperes továbbá azzal érvel, hogy a Bizottság nem valós magánszektorbeli befektető mintájából, hanem száz százalékos kockázatot vállaló eladó fikciójából indul ki.

Továbbá a felperes előadja, hogy a Bizottság nem bizonyította azt, hogy a felperes ajánlata minden szükséges kiigazítás elvégzését követően nominálisan még rosszabb is volt, mint a konkurens ajánlattevők ajánlatai.